

[Arbejdsministeren]

vative folkeparti sammen med regeringen og socialdemokratiet, også på basis af en indstilling fra en enig bestyrelse i ATP, i foråret foreslog og gennemførte en ændring, hvorefter nu op til 25 pct. af ATPs samlede midler kan anbringes aktivt i erhvervslivet. Det er en vedtagelse, som, hvis den skal have mening, selvfølgelig også må betyde, at der ikke er for snærende bånd for anbringelse af midler i de gode virksomheder, dér, hvor det virkelig er nødvendigt, at den risikovillige kapital sætter ind.

Jeg har altså meget svært ved at se, at det skulle være så gunstigt, at vores opsparing her i landet blev ledet over i finansiering af obligationer og i stadig mindre omfang bliver placeret risikovilligt direkte aktivt i det producerende erhvervsliv.

Må jeg i øvrigt om forhistorien for disse 15 pct. regler sige, at grunden til, at de i sin tid kom med, ikke var en imaginær frygt for en socialistisk udvikling her i landet, men alene et hensyn til soliditeten i den pensionsmæssige forpligtelse, der var ordningens hovedformål. Det var netop for at spærre for en for stor udfoldelse af risikovillighed, at begrænsningen i sin tid blev lagt fast. Vi mener imidlertid, at situationen nu er så alvorlig for dansk erhvervsliv, at det er nødvendigt, at vi fjerner nogle af disse snærende bånd.

Jeg kan til hr. Palle Simonsen sige, at hr. Palle Simonsens fremstilling af, hvad der skete i foråret, er korrekt. Det konservative folkeparti var, efter hvad jeg husker i hvert fald, det eneste parti af de partier, der forhandlede omkring ATP-ordningen i sin tid, der havde denne holdning. Jeg mener ikke, den er logisk. Jeg mener ikke, der er nogen indre sammenhæng i den, men jeg vil gerne medgive hr. Palle Simonsen, at den i hvert fald er korrekt refereret.

Så til hr. Arne Melchior, som selv har en fortid i erhvervslivet. Mener hr. Arne Melchior virkelig, at det er så skræmmende, at den opsparing, vi har direkte adgang til, og for hvilken begge arbejdsmarkedets parter sidder i bestyrelsen, bruges til at finansiere fastholdelse af eksisterende arbejdspladser og etablering af nye arbejdspladser? Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg mener, at det er et fornuftigt fremskridt, men jeg vil heller ikke lægge skjul på, at jeg ikke mener, det er noget særlig stort skridt, der tages i denne for-

bindelse, men det må være vigtigt, at vi har begge arbejdsmarkedets parter med ved udformningen af denne ordning.

Jeg er parat til at diskutere de spørgsmål, hr. Ole Henriksen rejste, nærmere under udvalgsarbejdet. Jeg tror navnlig, at vi kan gøre noget ved en forbedret orientering af vore pensionister, ikke bare om ATP, men også om alle de øvrige problemer, som rejser sig ved pensionsalderens indtræden.

Jeg kan til hr. Jørgen Jensen sige, at der ikke med dette forslag er lagt op til nogen indskrænkning eller forringelse af dyrtidsreguleringen. Der er alene lagt op til, at disse midler kan blive brugt mere aktivt til at sikre arbejdspladser her i landet.

Jeg noterede mig hr. Bolvigs positive holdning og vil kun til hr. Bolvig sige, at hvis man siger ja til dette lovforslag, siger man ikke ja til andet end det, der er foreslået i regeringens oplæg.

Så forstod jeg, at hr. Ib Christensen ville advare regeringen mod at gennemføre noget sammen med VS, kommunisterne og andre. Jeg har forstået hr. Ib Christensens hidtidige politiske virke sådan, at netop disse partier var hans foretrukne samarbejdspartnere på det politiske felt, og hvis vi på et enkelt område med fornuften i behold kan få gennemført noget, der gavner dansk erhvervsliv, vil vi selvfølgelig tælle samtlige mandater med i folketingssalen.

Hr. Kurt Hansen har jeg den bemærkning til, at spørgsmålet om en mere aktiv anbringelse af midler for os at se er noget meget, meget vigtigt i forbindelse med forslaget. Hr. Kurt Hansen siger, vi er imod, at lønmodtagernes penge skal bruges til erhvervsformål. Ja men hvad opnår hr. Kurt Hansen ved at stemme nej til regeringens forslag? Opnår hr. Kurt Hansen, at de ikke bliver brugt til erhvervsmæssige formål? Nej, så vil midlerne bare blive investeret på andre måder. De vil blive til fordel for de store firmaer i byggebranchen, de vil gå til opkøb af obligationer fra de forskellige obligationsudstedende erhvervsfonds osv. Men forskellen er, at der ikke er tale om nogen direkte anbringelse og selvfølgelig heller ikke nogen direkte indflydelse forbundet med denne aktive anbringelse. Så det, hr. Kurt Hansen skal vælge imellem, er ikke erhvervsanbringelse eller ikke-erhvervsanbringelse, men en mere aktiv erhvervsanbringelse og en passiv strøen penge-